

la contra | ENRIC RAMONET

I a la sisena te'n sortiràs

La majoria dels docents observen l'esforç pressupostari d'implantar la sisena hora a primària com un malbaratament que s'hauria d'haver destinat a desmassificar les aules

El tertulià, que ens havia mantingut durant una estona penjats del fil de la seva eloqüència, va concloure amb un parell d'idees absolutament nítides: «Això són faves comptades. Amb una hora més s'aprèn més i si els docents s'hi oposen és perquè no volen incrementar el seu horari.» Sovint, quan els nostres omnímodos i omnipresents tertulians mediàtics culminen la seva exposició, saps que han estat sublims però no sempre saps amb exactitud de què han parlat. Aquesta vegada no. En aquesta ocasió, envestint el tema de la sisena hora a primària i de la seva quasi absoluta generalització durant aquest nou curs escolar, les certeses s'exposaven amb tota la seva lluminositat. I també amb aquell punt d'irritació que, en general, et convida a preguntar per les circumstàncies personals del tertulià.

D'on sorgeix la bilis? A què respon la contundència? Quin ull de poll li han trepitjat? En aquest cas no calia fer gaires càbales. Era un tertulià pare. I des de moltes perspectives paternals s'observa els mestres amb una certa suspicàcia, especialment a finals d'estiu. Si no fos per aquesta raó potser s'hauria adonat de la fragilitat dels seus arguments. Més hores lectives no garanteixen millors resultats. Només cal consultar textos tan sagrats com l'informe Pisa, per adonar-se que no únicament molts dels països amb els horaris més extensos són els que presenten pitjors resultats sinó que, a més, a Finlàndia, el líder destacat, és on es fan menys hores lectives d'Europa.

La sisena hora, per altra banda, no amplia l'horari del professorat, només el complica. Preguntin als mestres dels centres públics. Hi ha classes de primer per les quals passen sis o set mestres. Hi ha moltes dificultats per organitzar les reunions de coordinació o les classes amb grups més reduïts. S'ha incrementat notablement la plantilla de docents, però no per avançar en l'atenció individualitzada de l'alumnat, sinó per apuntalar en precari una arquitectura organitzativa absoluta-

L'inici de curs a l'escola Pere Roselló de Calonge. / JOAN SABATER

ment insensata. Encara hi ha centres que esperen la incorporació de «mig mestre» més per tapar l'últim forat. («Pit o cuixa?», pregunta sorneguerament un dels mestres del meu poble).

Ara mateix, la immensa majoria dels docents observen l'innegable esforç pressupostari com un malbaratament desesperant que s'hauria d'haver destinat a desmassificar les aules i a dotar els centres de recursos per atendre els enormes reptes que ha d'afrontar l'escola pública, i que veuen com el seu desconcert i el seu desànim s'enfonsa en l'abisme que separa les exigències i les declaracions d'intencions de la crua realitat diària. I aleshores, com s'entén? Tal vegada han embogit els nostres governants? Òbviament no.

Hi ha bones raons per a la implantació de la sisena hora. En una societat que no

ha avançat ni un mil·límetre en la conciliació dels horaris laboral i familiar, aquesta és, no cal dir-ho, una mesura populista. Però a més, la sisena hora a l'escola pública permet incrementar la subvenció a les escoles concertades, que a Catalunya, com una excepció a tot l'Estat, ja feien per justificar el cobrament de quotes als pares. Suposo que cal agrair la seva excel·lència (paraula de conseller) en l'educació dels estrats més afavorits de la nostra societat.

En fi, els que creuen que l'escola pública d'ara, com aquella memorable escola dels vells mestres republicans, és fonamental per avançar en la igualtat d'oportunitats i en la formació de ciutadans lliures, hi trobaran tantes raons per implantar-la com per allunyar-se de les urnes i referjar-se en el macramé.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Una rèplica més

Quina és l'obligació de l'artista? ¿Arribar al paroxisme de la perfecció en la seva obra o arriscar-se a fallar, a errar el tret, justament perquè ha provat d'afagar un camí que no coneixia?

El novel·lista Lobo Antunes declara-va fa uns mesos que ell només comença a escriure quan sap que no se'n sortirà. És a dir, quan intueix que fracassará. La seva activitat creativa va lligada no pas a la por del desconegut, sinó a l'esperança de trobar algun tipus d'il·luminació en aquest regne de la foscor per on decideix caminar. A l'altra banda, hi ha l'artista que no és capaç de donar per bona la seva creació i que, un cop n'ha fet, hi torna de manera irremissible amb l'afany d'aconseguir l'obra mestra, la definitiva versió, les aproximacions anteriors a la qual eren només això, aproximacions, tempteigs maldestres.

En tots dos casos, hi ha individus amb talent, tipus obsessius, arplegats i aprofitats. Josep Carner era un exemple del primer grup. La genialitat del poeta fa que intervingui de nou en el seu corpus, anys després de la primera edició, per tal de confegir versos que són més excel·lents gràcies als apunts en aparença menors, quasi ridículs, que eleven la creació molt per damunt del que el mateix poeta havia assolit amb anterioritat. Ridley Scott, em temo que és dels aprofitats. No dic que no sigui obsessiu, perquè rodar *Blade Runner* i muntar la versió *Blade Runner: The Directors' Cut* i tornar a muntar una variant nova que anomena *Blade Runner: The Final Cut*, és una feina d'obsessius. Pel que em diuen, tanmateix, sembla un arplegat.

¿És, la seva, una aproximació al que és sublim o una simple maniobra comercial?

¿Quan sap l'artista que ha d'abandonar la tela i donar per conclòs el viatge? ¿Com es pot viure tant de temps rere un fantasma si no és que l'obsessiu ha arribat a la conclusió que ja no hi ha foscor per il·luminar sinó la banal, tan supèrflua, innecessària, reconstrucció del camí conegut?

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

ORMETAL

MILLOR AÏLLAMENT, DURABILITAT I MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7. Pol. Ind. Mas Lladó. FORNELLS DE LA SELVA

972 47 61 27 www.ormetal.es

NOVETAT!

Stein

BULTACO

pàpereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 233 565

Av. Lluís Pericot, 36 - 972 310 942 / GIRONA

ambit7

Disseny d'interiors

C/ Canonge Berca, 13 - Girona

www.ambit7.cat - info@ambit7.cat

972 20 84 04

IG Tel. 972 17 23 53

IGNIFUGATS GIRONA

Protecció passiva contra el foc

RECRESQUTS LLEUGERS

AMB MORTER I PERLITA

www.bristol2000.com